

متن پرسش

سلام: در اوایل بحث معاد متوجه می شویم که اگر سیر انسان در دنیا درست باشد در برزخ پس از تزکیه و عبور از مواقف حشر به چیزهایی که در دنیا قوه وهمیه اجازه رسیدن به آن را نمی داد می رسمیم و نهایتاً به لقای حق نائل می شود. تفاوت چنین شخصی با فردی مثل امام خمینی (ره) که در همین دنیا برزخی شده و راحت تر مواقف را پشت سر می گذارد چیست اگر نتیجه هر دو قرب الهی باشد؟ اگر نتیجه یکی باشد که انسان رغبتی به خیلی خوب بودن و تفقه در دین پیدا نمی کند و می گوید نهایتاً یک مقدار فشار قبر داریم ولی آخرش می رسمیم به همون چیزی که امام خمینی (ره) رسید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: «قرب» تشکیکی است و دارای شدت و ضعف است، لذا قرب آدم‌های عادی با قرب اولیاء الهی متفاوت است. موفق باشید